

इदमपिकुतः यतश्चतुर्लक्षणवर्जलक्ष्यतेज्ञायतेविषयस्वरूपमेभिस्तानिलक्षणादिदृष्टुमिति विज्ञातयः रूपादिहीनत्वान्नप्रत्यक्षस्यविषयः गुणजातिक्रियाहीनत्वात्तन्शब्दस्य असंगत्वेनसंबंधापहान्नानुमानस्य सर्वसाक्षित्वेनाजडत्वाच्चनबुद्धेः तथाचश्रुतिः नदृष्टेर्दृष्टारपश्येन्नश्रुतेःश्रोतारश्रुत्यात्तन्मतेर्मतारमन्वीथान विज्ञातेविज्ञातारंविजानीयादिति चतुष्कारणवर्जितंउक्तेरेवदृष्ट्यादिविषयत्वकारणैः रूपादिमत्त्वादिभिर्वर्जितं तथाचश्रुतयः अस्थूलमनणइत्याद्याः परमात्मनिसर्वविशेषान्विशेषेधंति पूर्वत्रद्वाभ्यांयुक्तमितिपाठेनुपूर्वार्धेनप्रियाप्रियादियोगमालमन्यध्यारोप्यउत्तरार्धेनतदपवादइतिध्येयं आत्माप्रियादियुक्तमपितत्त्वतोदर्शनादिविषयइत्यर्थः ग्रहर्षःइष्टविषयलाभजंसुखं आनंदस्तद्भोगजंसुखं ताभ्यांहीनमग्रहर्षमनानंदं शोकआंतरंदुःखं ह्यमोबासंदुःखंताभ्यांहीनंअशोकंविगतच्छमं ॥ ८ ॥ काल इति संपद्यतेउत्पद्यते यत्तुअतीतानागादिव्यवहारहेतुरखंडदंडायमानःकालोनामनित्यंतत्त्वांतरमस्ति तस्यचोपाधिर्जन्यवस्तुमात्रमितिबदंति तत्रउपाधयएवस्वस्यातीतत्वादिव्यवहारहेतवोभवंति किमंतग इनाकालेनेत्यभिप्रेत्योक्तं कालःसंपद्यतइति नप्रभुरित्याद्यंतशून्यंतद्वस्त्वितिदर्शितं ॥ ९ ॥ आत्मनःप्रतीचः केवलतांत्रिपुट्याअभावेनएकाकितां तत्रपरमेस्थाने ॥ १० ॥ स्थानवरस्यस्थानवरापेक्षया ॥

चतुर्लक्षणवर्जितुचतुष्कारणवर्जितं ॥ अग्रहर्षमनानंदमशोकंविगतच्छमं ॥ ८ ॥ कालःसंपद्यतेतत्रकालस्तत्रनवैप्रभुः ॥ सकालस्यप्रभुराजनस्वर्गस्यापितथेश्वरः ॥ ९ ॥ आत्मकेवलतांप्राप्तस्तत्रगतवानशोचति ॥ ईदृशंपरमंस्थानंनिरयास्तेचतादृशाः ॥ १० ॥ एतेतेनिरयाःप्रोक्ताःसर्वएवयथातथं ॥ तस्यस्थानवरस्येहसर्वेनिरयसंज्ञिताः ॥ ११ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति०मोक्ष०जापकोपाख्यानेअष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥

युधिष्ठिरउवाच कालमृत्युयमानांतेइक्ष्वाकोब्राह्मणस्यच ॥ विवादोव्याहृतःपूर्वतद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ १ ॥ भीष्मउवाच अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनं ॥ इक्ष्वाकोःसूर्यपुत्रस्ययदृत्तंब्राह्मणस्यच ॥ २ ॥ कालस्यमृत्योश्चतथायदृत्तंतन्निबोधमे ॥ यथासतेषांसंवादोयस्मिन्स्थानेपिचाभवत् ॥ ३ ॥ ब्राह्मणोजापकःकश्चिद्धर्मदत्तोमहायशाः ॥ षडंगविन्महाप्राज्ञःपैप्पलादिःसकौशिकः ॥ ४ ॥ तस्यापरोक्षंविज्ञानंषडंगेषुबभूवह ॥ वेदेषुचैवनिष्णातोहिमवत्यादसंश्रयः ॥ ५ ॥ सोद्यंब्राह्मंतपस्तेपेसंहितांसंयतोजपन् ॥ तस्यवर्षसहस्रंतुनियमेनतथागतं ॥ ६ ॥

॥ ११ ॥ इतिशांति०मो०नै०भा०अष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥ ११ ॥ आख्यायिकामुखेनजापकस्यवश्यायमादयोभवंति सचखंपरंचतारयति तेनच सत्यादिकंरक्षणीयं दंभादिकंचकत्याज्यमितिनिरूपयतिअध्यायद्वयेन कालेत्यादिना आयुःपरिच्छेदिकादेवताकालः प्राणवियोजिकामृत्युः पुण्यापुण्यफलदायिकायमः तत्तत् ॥ १ ॥ सूर्यपुत्रस्ययमस्य ॥ २ ॥ ३ ॥ जापकःमंत्राध्ययनपरः षडंगानिशिक्षादीनिदृष्ट्यादीनिबोवत्तीतिषडंगवित् ॥ ४ ॥ अपरोक्षंतत्त्वदर्शनालोकं ॥ ५ ॥ सोद्यंबादोर्थज्ञानं भासनोपसंप्राप्तेतिसूत्रेवेदज्ञानार्थत्वानुवादात् तेनसहसोद्यं बढःसुपिक्यपूचेतिक्यपू यजादित्वात्संप्रसारणं ब्राह्मंब्राह्मणयोग्यं तपःस्वधर्मानुष्ठानं सौत्यमितिपाठेयंउत्तमं ॥ ६ ॥